

Brusel 1. prosince 2017
(OR. en)

14893/17

**Interinstitucionální spis:
2017/0248 (CNS)**

**FISC 308
ECOFIN 1031**

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	30. listopadu 2017
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2017) 706 final
Předmět:	Pozměněný návrh NAŘÍZENÍ RADY, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2017) 706 final.

Příloha: COM(2017) 706 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.11.2017
COM(2017) 706 final

2017/0248 (CNS)

Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí

Pozměněný návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní
spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty**

{SWD(2017) 428 final} - {SWD(2017) 429 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Daň z přidané hodnoty (DPH), která je spotřební daň se širokým základem, je významným a rostoucím zdrojem příjmů z daní v Evropské unii¹. V posledních letech však již systém DPH není schopen udržet krok s globalizací a digitalizací ekonomiky.

Současný systém zdanění obchodu mezi členskými státy především stále vychází z „přechodného režimu“. V roce 1967 byl přijat závazek na zavedení konečného systému DPH, který měl v té době fungovat v rámci Evropského společenství stejným způsobem jako v rámci jedné země². Potřeba odstranit do roku 1992 daňové hranice mezi členskými státy vedla k přehodnocení daňového režimu, kterému podléhal obchod se zbožím v Evropském společenství. Cílem bylo, aby bylo zboží zdaněno v zemi původu, aby se stejné podmínky, které platí pro domácí obchod, vztahovaly rovněž na obchod uvnitř Společenství, což by dokonale zrcadlilo myšlenku skutečně fungujícího vnitřního trhu.

Jelikož nebyly politické a technické podmínky na tento systém připravené, zavedly se přechodné režimy DPH³. Tyto režimy, pokud jde o transakce se zbožím mezi podniky (B2B), rozdělují přeshraniční pohyb zboží do dvou různých transakcí: osvobození dodávky zboží od daně v členském státě, ze kterého je zboží odesláno, a její přijetí uvnitř Společenství a zdanění v členském státě určení.

Tato pravidla byla považována za dočasná a zaznamenala určité nedostatky spočívající v tom, že možnost koupit zboží osvobozené od DPH zvyšuje příležitost k podvodům, přičemž vnitřní složitost tohoto systému není pro přeshraniční obchod příznivá.

V roce 2015 jsou celkové odhadované ztráty vzniklé z důvodu nedostatků při výběru DPH, včetně podvodů, v přibližné výši 152 miliard EUR⁴. Podle dřívějších odhadů dosahují ztráty způsobené pouze v důsledku přeshraničních podvodů výše 50 miliard EUR⁵. Tyto podvodné praktiky narušují hospodářskou soutěž na jednotném trhu a brání tomu, aby fungoval řádně. Mají rovněž vážné důsledky pro rozpočty členských států a rozpočet Evropské unie (EU), jelikož část vlastních zdrojů EU je spojena s DPH.

Ve svém akčním plánu v oblasti DPH ze dne 7. dubna 2016⁶ Komise načrtla potřebu zavést jednotný evropský prostor DPH, který by byl schopný čelit výzvám 21. století. Řada

¹ V roce 2015 vzrostly příjmy z DPH o něco málo více než 1 bilion EUR. Toto číslo se rovná 7 % HDP EU nebo 17,6 % celkových vnitrostátních příjmů z daní (Eurostat).

² První směrnice Rady 67/227/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu; druhá směrnice Rady 67/228/EHS ze dne 11. dubna 1967 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Struktura a způsoby použití společného systému daně z přidané hodnoty.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 91/680/ES ze dne 16. prosince 1991, kterou se doplňuje společný systém daně z přidané hodnoty a mění směrnice 77/388/EHS s ohledem na odstranění daňových hranic (Úř. věst. L 376, 31.12.1991, s. 1).

⁴ CASE & Institute for Advanced Studies, Studie a zprávy týkající se výpadku příjmů z DPH v 28 členských státech EU: Závěrečná zpráva z roku 2017, 2017.

⁵ Ernst and Young, Uplatňování „principu země určení“ na dodávky zboží mezi podniky (B2B) uvnitř EU, 2015.

⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148).

klíčových opatření, která by byla přijata v krátkodobém a střednědobém horizontu, by systém DPH v EU zmodernizovala a zjednodušila, zajistila jeho větší odolnost vůči podvodům a učinila by jej příznivějším pro podniky.

Komise oznámila svůj záměr předložit pro přeshraniční obchod uvnitř Unie návrh konečného systému DPH založeného na principu zdanění zboží v členském státě určení s cílem vytvořit jednotný evropský prostor DPH.

V rámci krátkodobých opatření Komise oznámila svůj záměr za účelem posílení Eurofiscu⁷ zlepšit výměnu informací s dalšími donucovacími orgány a jejich analýzu ze strany správců daně a zavést nové nástroje, například společné audity.

Jejich cílem bylo provést přípravy na zavedení konečného systému DPH a zahrnout před jeho úplným zavedením přeshraniční podvody.

Společný systém EU pro správní spolupráci mezi správci daně členských států funguje již řadu let. Pomáhá především členským státům při výběru splatné DPH z přeshraničních transakcí a v boji proti podvodům v rámci jednotného trhu. Jak zdůraznil Evropský účetní dvůr⁸, musí však být nástroje pro správní spolupráci a boj proti podvodům v oblasti DPH v EU využívány ve větší míře a lepším způsobem.

Ve svých závěrech z května roku 2016 o boji proti podvodům v oblasti DPH⁹ Rada potvrdila značnou důležitost zlepšení správní spolupráce mezi daňovými orgány. Rada vzala na vědomí záměr Komise předložit v roce 2017 legislativní návrh, jehož cílem je zlepšení výměny, sdílení a analýzy klíčových informací a předpokládaných společných auditů. Rada Komisi vyzvala, aby navrhla způsoby řešení právních překážek a praktických omezení v EU i v členských státech, které brání kvalitativnímu zlepšení výměny informací. Cílem by mělo být zlepšení spolupráce a zahrnutí celé škály dostupných prostředků – mimo jiné včetně systému VIES¹⁰, Eurofiscu a poskytování zpětné vazby – a řešení problémů, se kterými se potýkají celní a daňové orgány. Zdůraznila rovněž, že automatická výměna informací je jedním ze způsobů napomáhajících v boji proti podvodům, a potvrdila, že oblastmi pro další zlepšení v EU nadále zůstávají hodnocení rizik a jejich analýza.

Akční plán v oblasti DPH byl v listopadu roku 2016 uvítán Evropským parlamentem¹¹, který podpořil jeho opatření na snížení výpadků příjmů z DPH a řešení podvodů v oblasti DPH.

Tato iniciativa je součástí „balíčku spravedlivého zdanění pro vytvoření jednotného evropského prostoru DPH“, obsaženého v plánu na vytvoření jednotnější, silnější a demokratičtější Unie¹². Jeho cílem je bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH tím, že jsou prováděna doporučení Rady, Evropského parlamentu a Evropského účetního dvora a významně a rychle je zlepšován způsob spolupráce mezi správci daně a dalšími donucovacími orgány.

Tato opatření mají připravit podmínky pro úplné zavedení konečného systému DPH. Dne 4. října 2017 předložila Komise řadu legislativních návrhů směřujících k zavedení první fáze

⁷ Eurofisc představuje síť vnitrostátních daňových úředníků vytvořenou pro rychlou a vícestrannou výměnu cílených informací týkajících se podvodů v oblasti DPH.

⁸ Zvláštní zpráva č. 24/2015: Boj proti podvodům v oblasti DPH uvnitř Společenství: Jsou nezbytná další opatření, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_EN.pdf.

⁹ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>.

¹⁰ Systém výměny informací o DPH (VIES) umožňuje členským státům vyměňovat si informace o přeshraničních dodávkách a osobách povinných k dani identifikovaných pro účely DPH.

¹¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2016 na téma „Směrem k definitivnímu systému DPH a boj proti podvodům v oblasti DPH“ (2016/2033 (INI)).

¹² https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_en.pdf.

konečného systému DPH, čímž bude zaveden režim uplatňování DPH na dodávky zboží mezi podniky uvnitř Unie¹³. Další soubor návrhů bude předložen v příštím roce.

Mezi nejrozšířenější a nejvýznamnější podvody v celé EU nadále patří tři hlavní typy přeshraničních podvodů, kterými jsou: „řetězový podvod“ (nebo podvod s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství), podvod s ojetými osobními automobily, a podvody týkající se celních režimů č. 42 a 63.

K podvodu s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství dochází, když pachatel podvodu nakupuje zboží nebo služby z jiného členského státu osvobozené od DPH, následně si však při prodeji DPH náúčtuje; neodvede správcům daně žádnou DPH (přičemž kupující může provést její odpočet). Evropský účetní dvůr a Europol odhadují, že by podvody s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství mohly vést k roční ztrátě příjmů z DPH ve výši 40 až 60 miliard EUR a že by za vznikem 80 % těchto podvodů mohla stát 2 % zločinných společenství.

Vzhledem ke dvojímu systému DPH, který se uplatňuje na osobní automobily („režim ziskové přírážky“ nebo normální režim), je obchodování s osobními automobily často terčem podvodů v oblasti DPH. Nejjednodušším způsobem, jak se dopustit podvodu, je prodávat nedávno vyrobené nebo nové dopravní prostředky (u nichž podléhá zdanění celá částka) jako použité zboží (u něhož je zdanitelná pouze přírážka).

Systém dovozu zboží osvobozeného od DPH (celní režimy č. 42 a 63), který byl zaveden za účelem usnadnění obchodu v případech, kdy je zboží bezprostředně dodáváno podnikům v jiném členském státě, je rovněž často zneužíván a zboží přesměrováváno na černý trh, aniž by byla DPH zaplacená. Tento typ podvodu se někdy vyskytuje při podvodném podhodnocování zboží za účelem vyhýbání se clu. V roce 2015 bylo uskutečněno 8,5 milionů dovozních transakcí s osvobozením od DPH o celkové hodnotě 74 miliard EUR.

Tato iniciativa by do nařízení Rady (EU) č. 904/2010¹⁴ zakotvila opatření přímo určená k řešení těchto podvodů, referenční právní základ pro správní spolupráci a boj proti podvodům v oblasti DPH.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Nařízení (EU) č. 904/2010 stanovuje podmínky, za nichž příslušné orgány členských států spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí, aby bylo zajištěno dodržování pravidel týkajících se DPH v rámci jednotného trhu. Akční plán v oblasti DPH usiluje o posílení nástrojů správní spolupráce v oblasti DPH, zejména Eurofiscu, prostředku k posilování důvěry mezi daňovými orgány předtím, než dojde k zavedení konečného systému DPH. Do té doby tato opatření rovněž pomohou potírat přeshraniční podvody.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

V posledních letech patří mezi priority Komise boj proti daňovým podvodům a daňovým únikům napomáhající zabezpečit příjmy na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU a zabránit narušení hospodářské soutěže. Politické směry Komise¹⁵ vyzývají k většímu úsilí v oblasti boje proti daňovým únikům a daňovým podvodům, a to pomocí prostředků, mezi něž patří

¹³ COM(2017) 567, 568 a 569, 4.10.2017.

¹⁴ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepracované znění).

¹⁵ Politické směry pro příští Evropskou komisi: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_en_0.pdf.

například zlepšení správní spolupráce mezi daňovými orgány. Tyto priority jsou přímo zahrnuty v akčním plánu v oblasti DPH.

Tato iniciativa je napojena na další iniciativy v oblasti DPH a bude mít při zajištění úspěchu nejambicióznějšího návrhu – zavedení konečného systému DPH – velký význam. Podvody s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství patří navíc mezi deset oblastí trestné činnosti, které Europol a Rada označily za hlavní priority Evropské unie na období 2018–2021¹⁶. Obdobný přístup byl zaujat na období 2014–2017. Velký význam mají rovněž:

- směrnice (EU) 2017/1371, která vstoupila v platnost a bude potírat závažné podvody v oblasti DPH v celé EU¹⁷, a
- nařízení (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce¹⁸, přijaté dne 12. října 2017 dvaceti členskými státy¹⁹. Tento nezávislý a decentralizovaný orgán EU bude odpovědný za vyšetřování a stíhání trestných činů proti rozpočtu EU, jakými jsou například podvody, korupce nebo přeshraniční podvody v oblasti DPH přesahující 10 milionů EUR.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem této iniciativy je článek 113 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Podle něj Rada jednomyslně přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících nepřímých daní v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže.

• Subsidiarita

Odpovědnost za správu, výběr a kontrolu DPH nesou především členské státy. Podvody v oblasti DPH jsou však často spojeny s přeshraničními transakcemi prováděnými v rámci jednotného trhu, nebo se týkají obchodníků usazených v jiných členských státech než v tom,

¹⁶ Závěry Rady ze dne 18. května 2017, jimiž se stanoví priority EU pro boj proti organizované a závažné mezinárodní trestné činnosti na období let 2018 až 2021 (<http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/jha/2017/05/18/>). V těchto závěrech Rady bylo jako prioritou rovněž stanoveno: „6) Narušení kapacity organizovaných zločinných skupin a odborníků zapojených do podvodů v oblasti spotřební daně a do podvodů s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství (Missing Trader Intra Community Frauds, MTIC).“ Tato prioritou bude prováděna prostřednictvím dvou operačních akčních plánů zaměřených na: Podvody v oblasti spotřební daně a podvody s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství. Je třeba řádně zohlednit zkušenosti získané během předchozího politického cyklu při provádění priority týkající se boje proti podvodům v oblasti spotřební daně a podvodům s chybějícím článkem při obchodech ve Společenství.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie.

¹⁸ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

¹⁹ Mezi členské státy, které se účastní posílené spolupráce, patří: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Německo, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Polsko a Švédsko se prozatím rozhodly této iniciativy neúčastnit, přičemž Dánsko, Irsko a Spojené království se neúčastní podle protokolů č. 21, resp. 22.

kde je daň splatná. To negativně ovlivňuje fungování jednotného trhu a způsobuje to pro rozpočet EU významné ztráty.

Podle článku 113 SFEU přijme Rada ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících nepřímých daní v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu a zabránění narušení hospodářské soutěže. Výsledkem je vytvoření nástrojů spolupráce v rámci EU určených především k zajištění výměny informací mezi správci daně, k podpoře společných činností v oblasti auditů a vytvoření sítě Eurofisc.

Akční plán v oblasti DPH vyzývá k zavedení účinnějších nástrojů, zejména k posílení role Eurofiscu a k zavedení nových způsobů spolupráce na řádném právním základě. Toho nelze dosáhnout pouze na úrovni členských států nebo prostřednictvím nelegislativních nástrojů. Opatření přijatá na úrovni EU by přinesla ve srovnání s tím, čeho lze dosáhnout na vnitrostátní úrovni, přidanou hodnotu.

- **Proporcionalita**

Návrh do značné míry vychází ze stávajícího právního rámce a pouze se jím určité oblasti posilují. Všechna navrhovaná opatření jsou zaměřena na potřeby členských států, a ačkoli budou mít kladný dopad na rozsah podvodů v oblasti DPH, nepřinesou podnikům a správním orgánům žádné dodatečné náklady s výjimkou opatření, v rámci kterých bude nezbytný vývoj v oblasti IT. I v těchto případech by však náklady spojené s vývojem byly omezené.

Nová ustanovení by tedy nepřekročila rámec toho, co je nezbytně nutné k tomu, aby byly nástroje správní spolupráce v boji proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH účinnější.

- **Volba nástroje**

Pro změnu stávajícího nařízení (EU) č. 904/2010 je zapotřebí nařízení Rady.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Při vypracovávání tohoto návrhu bylo provedeno hodnocení využívání rámce EU pro správní spolupráci a boj proti podvodům v oblasti DPH stanoveného nařízením (EU) č. 904/2010²⁰.

Z celkového pohledu hodnotí členské státy právní a praktický rámec zavedený nařízením (EU) č. 904/2010 kladně. Převážná většina z nich je toho názoru, že napomohl zlepšit správní spolupráci mezi nimi. Za nejúčinnější nástroje zavedené tímto nařízením jsou považovány výměna informací na žádost, automatizovaný přístup k informacím, síť Eurofisc a mnohostranné kontroly.

Členské státy však spatřují i některé nedostatky, zejména ve spojitosti se sítí Eurofisc, jejíž plný potenciál prozatím není využíván. Považují za nezbytné vytvořit nové nástroje nebo nové způsoby spolupráce. Členské státy podporují především možnosti, jako je například software pro analýzu transakčních sítí, který má v rámci Eurofiscu společně zpracovávat a vyměňovat

²⁰

Pracovní dokument útvarů Komise – posouzení dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu.

údaje o DPH²¹. Rovněž je možný další rozvoj automatizované výměny informací nebo přístupu k novým souborům údajů. V této souvislosti projevují členské státy především zájem o přístup k celním údajům nebo údajům o registraci vozidel.

Výměna informací s donucovacími orgány EU zůstává pro členské státy citlivou oblastí. Účast na setkáních pracovních oblastí Eurofiscu nebo spontánní výměny informací mezi Eurofiscem, Europolem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) se jim jeví jako lepší způsob pro zlepšení spolupráce mezi orgány zabývajícími se bojem proti podvodům v oblasti DPH na úrovni EU, než udělení automatizovaného přístupu Europolu a úřadu OLAF k systému výměny informací o DPH (VIES) nebo údajům Eurofiscu.

Zlepšení správní spolupráce v oblasti DPH by bylo plně v souladu s ostatními politikami EU, které se v současné době nacházejí ve fázi vývoje. Platí to zejména pro směrnici (EU) 2017/1371 a nařízení (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Ukazuje to, že několik společných iniciativ na úrovni EU má podobné cíle, tj. zlepšení spolupráce mezi donucovacími orgány a justičními orgány a hledání nových způsobů boje proti nejzávažnějším hrozbám pro příjmy z daní.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Při vypracovávání tohoto návrhu a při hodnocení stávajících opatření si Komise vyžádala stanovisko daňových orgánů v členských státech a veřejnosti – zejména co se týče možných způsobů zlepšení správní spolupráce při řešení přeshraničních podvodů.

Většina členských států by podpořila společné zpracování údajů v Eurofiscu (analýza transakčních sítí) a zavedení opatření pro boj proti podvodům v oblasti celních režimů č. 42 a 63. Většina členských států rovněž podpořila přístup k údajům o registraci vozidel.

Další zúčastněné strany, jako jsou podniky a občané, podporují při podpoře a zajišťování správní spolupráce mezi členskými státy úlohu EU. Někteří z nich jsou toho názoru, že stávající nástroje nejsou přizpůsobeny novým obchodním modelům a boji proti podvodům v oblasti přeshraniční nebo organizované trestné činnosti. Měla by se zavést nová automatizovaná výměna informací a intenzivnější spolupráce mezi daňovými a donucovacími orgány. Podporují významnější úlohu Eurofiscu. Ohledně společných auditů se vyjádřili celkově kladně.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Kromě konzultací se všemi zúčastněnými stranami, a zejména daňovými orgány členských států, nebyli pro vypracování tohoto návrhu zapotřebí žádní externí odborníci.

- **Posouzení dopadů**

Při vypracování tohoto návrhu se posouzení dopadů zaměřilo na pět hlavních možností a dílčích možností:

- společné zpracování a analýza údajů v Eurofiscu,
- zlepšení operačního rámce pro koordinované kontroly mezi členskými státy,
- rozvíjení výměny informací a hlášení mezi správci daně členských států v Eurofiscu a donucovacími orgány na úrovni EU,

²¹ Úředníci Eurofiscu využijí analýzu transakčních sítí k výměně údajů o DPH a jejich společnému zpracování. Analýza transakčních sítí bude již v počáteční fázi schopna zaznamenat a zobrazit podezřelé sítě.

- boj proti podvodům v oblasti dvojího systému DPH, který platí pro osobní automobily, zlepšením přístupu k údajům o registraci vozidel,
- sdílení informací o celních režimech č. 42 a 63 mezi celními a daňovými orgány.

Podrobnou analýzou se dospělo k závěru, že je třeba posoudit několik možností, které by měly všechny tyto příslušné otázky náležitě řešit.

Z důvodu nedostatku příslušných údajů nebylo možné přínosy hlavních upřednostňovaných možností přesně vyhodnotit a kvantifikovat je. Dopad na různé zúčastněné strany byl shrnut následovně:

- Členské státy: hlavní možnosti, zahrnuté v této iniciativě, by mohly boj proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH urychlit a zefektivnit a mělo by tudíž dojít ke zvýšení příjmů z DPH. Společné zpracování údajů v rámci Eurofiscu by nepřineslo žádné další náklady, neboť jsou již pokryty programem Fiscalis²². Nová výměna informací mezi daňovými a celními orgány a automatizovaný přístup k údajům o registraci vozidel by mohly přinést náklady na provádění a provozní náklady, které by však mohly být omezené, neboť by mohly být využity stávající systémy.
- Podniky, včetně malých a středních podniků a mikropodniků: lepší identifikace pachatelů podvodů by mohla snížit náklady na dodržování předpisů a administrativní zátěž pro podniky zapojené do obchodu uvnitř Unie, neboť by předpokládané možnosti lépe využívaly a analyzovaly dostupné informace, a tím minimalizovaly potřebu provádět správní šetření a povinnost podávat zprávy ze strany obchodníků dodržujících předpisy. Podniky by rovněž těžily ze spravedlivějších podmínek a lepšího fungování jednotného trhu.

Posouzení dopadů doprovázející tento návrh provedl dne 13. září 2017 Výbor pro kontrolu regulace. Výbor vydal kladné stanovisko s určitými doporučeními, týkajícími se zejména nutnosti lépe popsat interakci této iniciativy s dalšími prvky akčního plánu v oblasti DPH a nutnosti jasnějšího odůvodnění navrhovaných možností. Tato doporučení byla zohledněna. Stanovisko Výboru i doporučení jsou uvedeny v pracovním dokumentu útvarů Komise pro posouzení dopadů.

• Účelnost a zjednodušování právních předpisů

Tato iniciativa nespadá do působnosti Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů.

• Základní práva

Tento návrh by měl vést k zahájení nové výměny a společného zpracování stávajících informací o DPH, které by mohly zahrnovat osobní údaje. Shromažďování údajů by však bylo striktně zaměřeno a omezeno na hospodářské subjekty, které se údajně podílejí na podvodných transakcích. Údaje by byly uchovávány pouze po dobu nezbytnou k provedení analýzy a vyšetřování ze strany vnitrostátních daňových orgánů oprávněných k vymáhání povinností spojených s DPH. Byly by využity výhradně za účelem zjišťování potenciálních pachatelů podvodů v počáteční fázi a k zamezování podvodným sítím, jejichž účelem je zneužívání systému DPH prostřednictvím páchaní podvodů v oblasti DPH. Byly by přístupné pouze oprávněným zaměstnancům, kteří by je mohli využívat.

²² Nařízení (EU) č. 1286/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí akční program ke zlepšení fungování systémů zdanění v Evropské unii na období 2014–2020 (Fiscalis 2020).

Na tato opatření by se však po jejich zakotvení do nařízení (EU) č. 904/2010, konkrétně do čl. 55 odst. 5 tohoto nařízení, který odkazuje na obecné nařízení o ochraně osobních údajů²³, rovněž vztahoval článek 8 Listiny základních práv.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Podle článku 59 nařízení (EU) č. 904/2010 se uplatňování tohoto nařízení přezkoumává každých pět let. Podle článku 49 musí členské státy za účelem vyhodnocení účinnosti tohoto systému správní spolupráce v boji proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem sdělit Komisi veškeré dostupné údaje o tom, jak uplatňují toto nařízení, a mimo jiné roční statistické údaje o využívání nástrojů spolupráce. Posouzení dopadů přiložené k tomuto návrhu obsahuje seznam ukazatelů pro kontrolu a hodnocení (viz kapitola 8.1).

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Hlavními cíli návrhu jsou:

- společné zpracování a analýza veškerých relevantních údajů v rámci Eurofisc,
- zlepšení operačního rámce pro koordinované kontroly mezi členskými státy,
- rozvíjení výměny údajů mezi správci daně členských států a donucovacími orgány na úrovni EU,
- boj proti podvodům v oblasti dvojího systému DPH, který platí pro osobní automobily, zlepšením přístupu k údajům o registraci vozidel,
- boj proti podvodům týkajícím se celních režimů č. 42 a 63.

Dne 4. října 2017 Komise navrhla změnu nařízení (EU) č. 904/2010, a zejména jeho článků 17 a 31²⁴, s účinností od 1. ledna 2019 vztahující se na certifikované osoby povinné k dani. Tento legislativní návrh včetně těchto ustanovení tedy představuje pozměněný návrh.

Opatření použitelná ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost

Výměna informací bez předchozí žádosti

Změnou článku 13 by si příslušné orgány mohly vyměňovat informace jinými prostředky než prostřednictvím vzorových formulářů, budou-li to považovat za nezbytné.

Společné audity

Provádění správních šetření je k potírání podvodů v oblasti DPH často nezbytné, zejména pokud není osoba povinná k dani usazena v členských státech, kde je daň splatná. Kapitola VII stanoví přítomnost úředníků v prostorách správních orgánů a v prostorách osob povinných k dani během správních šetření v jiných členských státech. Aby se zvýšila způsobilost správců daně provádět kontroly přeshraničních dodávek, byl by do nařízení zahrnut nový nástroj spolupráce. Společné audity by umožnily úředníkům dvou nebo více

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES.

²⁴ COM(2017) 567, 4.10.2017.

správce daně vytvořit jednotný auditorský tým, budou-li to považovat za účelné, a aktivně se účastnit správního šetření. Tento tým by prověřoval přeshraniční transakce jedné či více osob povinných k dani (právnických i fyzických osob), které jsou mezi sebou propojeny, zapojených do přeshraničních činností, včetně přeshraničních transakcí zahrnujících přidružené podniky usazené v zúčastněných zemích.

Aby se navíc zabránilo tomu, že volba místa usazení v Unii osobami povinnými k dani znemožní řádný výběr DPH, a zamezilo přijetí dvojích opatření a administrativní zátěži pro daňové orgány a podniky, domnívají-li se alespoň dva členské státy, že je nezbytné provést správní šetření částek přiznaných osobou povinnou k dani, která není na jejich území usazena, avšak je zde povinná k dani, měl by členský stát, v němž je osoba povinná k dani usazena, provést šetření a dožadující členské státy by měly danému členskému státu aktivně při auditu poskytovat svou pomoc. Toto opatření by bylo zvláště významné v boji proti podvodům páchaným v rámci elektronického obchodu.

Eurofisc

Kapitola X zavedla pro rychlou výměnu cílených informací mezi členskými státy za účelem potírání rozsáhlých nebo nových podvodů v oblasti DPH síť Eurofisc. S cílem urychlit společné zpracování a analýzu údajů v rámci Eurofiscu vypracovává v současné době Komise software pro analýzu transakčních sítí (software TNA), který má být dobrovolně využíván členskými státy od roku 2018.

Aby bylo možné maximalizovat potenciál analýzy transakčních sítí v oblasti zjišťování podvodných sítí v celé EU, bylo by do nařízení (EU) č. 904/2010 zakotveno jasnější ustanovení týkající se společného zpracování a analýzy údajů v rámci Eurofiscu. Účast na tomto zpracování a analýze by nadále bylo dobrovolné. Všechny členské státy by však úředníkům Eurofiscu poskytly prostřednictvím analýzy transakčních sítí přístup k údajům systému výměny informací o DPH týkajícím se transakcí uvnitř Unie; Tento software tak bude moci zjišťovat všechny potenciální podvodné sítě, včetně těch, které jsou spojeny s obchodníky usazenými v nezúčastněných členských státech.

Změna nařízení rovněž přináší jasnější pravidla pro fungování Eurofiscu. Umožní Eurofiscu koordinovat společná správní šetření zahájená na základě analýzy rizik. Úředníci Eurofiscu, kteří jsou často jako první upozorněni na nové podvodné sítě, mají v oblasti závažných podvodů v oblasti DPH hluboké odborné znalosti. Byli by tedy nejvhodnějšími osobami k tomu, aby příslušná správní šetření koordinovali.

To by umožnilo rychlejší a účinnější reakci na výsledky analýzy transakčních sítí a informace získané z těchto šetření by mohly být okamžitě zpracovány pomocí analýzy transakčních sítí. Tato koordinace by se v praxi v dané pracovní oblasti Eurofiscu měla provádět s využitím příslušných odborných znalostí jednoho nebo několika úředníků Eurofiscu z členských států účastnících se šetření. Koordinovanější kontroly mezi členskými státy by měly zlepšit jejich schopnost rychle reagovat na neustále se měnící podvodné jednání.

Návrh rovněž nabízí možnost, aby úředníci Eurofiscu předávali informace o trendech týkajících se podvodů v oblasti DPH, rizik a závažných případů Europolu a Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), a aby tyto případy zpřístupnili Úřadu evropského veřejného žalobce. To by se týkalo zejména nejzávažnějších podvodů v oblasti DPH, jako jsou podvody s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství a zneužívání celního režimu č. 42, které se často týkají zločinných společenství. Tato společenství využívají svých mezinárodních sítí k plánování rozvinutých podvodů s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství s cílem získat peníze z národních rozpočtů. Skrývají svou totožnost prostřednictvím zastupujících osob, což správní opatření oslabuje.

Spolupráce s donucovacími orgány na úrovni EU by umožnila křížovou kontrolu informací Eurofiscu s rejstříky trestů, databázemi a dalšími informacemi, kterými disponuje Evropský úřad pro boj proti podvodům a Europol, a napomohla by odhalovat skutečné pachatele podvodů a jejich sítě. Evropský úřad pro boj proti podvodům získává zejména důležité informace související s vyšetřováním celních podvodů, které jsou vnitřně spjaty s podvody v oblasti DPH, například podvody v oblasti celního režimu č. 42. Evropský úřad pro boj proti podvodům může rovněž usnadnit a koordinovat vyšetřování podvodů v oblasti DPH s využitím interdisciplinárního přístupu.

Většina členských států již tuto formu spolupráce zavedla na vnitrostátní úrovni a zapojila Europol do svého boje proti podvodům s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství. Tato opatření spolupráce jsou však složitá a přinášejí riziko, že důležitost informací pomine dříve, než se dostanou ke správným orgánům. Přímá vazba mezi Eurofiscem, Eupolem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům, jakož i s Úřadem evropského veřejného žalobce, by při řešení nejzávažnějších případů podvodu v oblasti DPH v boji proti zločinným společením tuto odezvu údajů zkrátila a maximalizovala jejich hodnotu.

Tento návrh by zrušil některá omezení pro úředníky Eurofiscu, kteří musejí konzultovat údaje Systému výměny informací o DPH (VIES) o dodávkách uvnitř Unie, je-li dodavatel nebo zákazník registrován v jiném členském státě (čl. 21 odst. 2). V současné době je přístup omezen na kontaktní úředníky Eurofiscu, kteří mají osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím. K přístupu musí navíc dojít v souvislosti s vyšetřováním podezření na podvod a pouze během běžné pracovní doby. Tento návrh by tuto podmínku odstranil, jelikož je časové omezení pro boj proti závažným podvodům v oblasti DPH obtížné odůvodnit. Rovněž je navrhováno, aby byly praktické podrobnosti týkající se identifikace oprávněných úředníků vymezeny v prováděcím aktu, který by vyřešil obavy vyjádřené některými členskými státy.

Postupy vrácení DPH osobám povinným k dani, neusazeným v členském státě vrácení DPH

Kapitola XII pojednává o předávání žádostí o vrácení DPH v jiných členských státech a výměně informací o těchto žádostech. Pozměňovacím návrhem by se zlepšila soudržnost výběru dlužné DPH v členském státě usazení, neboť členský stát usazení by nemusel členskému státu vrácení DPH předkládat žádosti o pomoc při vymáhání částky DPH, jež má být vrácena, a předešlo by se administrativní zátěži a vzniku nákladů, které s těmito žádostmi souvisejí.

Podle stávajících pravidel pro pomoc při vymáhání dlužných částek mohou orgány členského státu usazení zaslat členskému státu vrácení DPH žádost o vymáhání částky vrácení DPH nebo o uplatnění předběžného opatření za účelem zadržení této částky. To vyžaduje, aby dožadující orgán vypracoval konkrétní žádost o pomoc při vymáhání dlužné částky. Orgány pro vrácení DPH a pro vymáhání daní v dožádaném členském státě musí za účelem vyřízení této žádosti zvláštním způsobem spolupracovat a dotčená osoba povinná k dani, která hodlá vymáhání nebo předběžná opatření přijatá dožádanými orgány napadnout, musí v souladu s čl. 14 odst. 2 a článkem 17 směrnice 2010/24/EU tyto kroky podniknout v dožádaném členském státě.

Dotčená osoba povinná k dani může souhlasit s tím, aby se částka vrácení DPH převedla přímo členskému státu usazení tak, aby v tomto členském státě odvedla své nesplacené povinnosti k DPH nebo aby tato částka vrácení DPH byla zadržena jakožto předběžné opatření v případě, že je dluh na DPH v tomto členském státě sporný. V takovém případě může být toto zadržení napadeno u příslušného soudu v členském státě usazení osoby povinné k dani, a to ve všech fázích řízení týkajícího se sporného dluhu na DPH.

Tímto návrhem by se zamezilo nutnosti vypracovávat žádosti o pomoc při vymáhání za předpokladu, že by daňový dlužník s přímým převodem souhlasil. Tím by se snížila administrativní zátěž pro dožadující členský stát a eliminovala by se veškerá administrativní zátěž a náklady pro dožádaný členský stát.

Členský stát usazení musí v rámci provádění opatření souvisejících s převodem a zadržením částky za účelem zajištění sporného dluhu na DPH jednoznačně dodržovat práva daňového dlužníka. V tomto ohledu návrh předpokládá, že v členském státě usazení existuje nad zadržením částky vrácení DPH soudní dohled. Pomůže se tak dlužníkům daně, kteří hodlají předběžné opatření napadnout, neboť tak nebudou muset činit v jiném členském státě.

Ohlašování závažných případů podvodů v oblasti DPH, které zahrnují alespoň dva členské státy, úřadu OLAF a EPPO

Kapitola XIII, která se zabývá na vztahy s Komisí, by byla pozměněna tak, aby lépe chránila finanční zájmy Evropské unie. Členské státy, které jsou zapojeny do úřadu EPPO, by mu měly dle čl. 2 odst. 2 směrnice (EU) 2017/1371 sdělovat informace o nejzávažnějších případech trestné činnosti týkající se DPH. Jednalo by se o případy týkající se činnosti ve dvou nebo více členských státech s celkovou škodou převyšující 10 milionů EUR.

Úřad EPPO bude nezávislým a decentralizovaným orgánem EU. Tento nezávislý a decentralizovaný orgán EU bude odpovědný za vyšetřování a stíhání trestných činů proti rozpočtu EU, jakými jsou například podvody, korupce nebo přeshraniční podvody v oblasti DPH přesahující 10 milionů EUR. Bude fungovat jako jediná kancelář pro všechny zúčastněné členské státy a bude spojovat snahy v oblasti prosazování práva na evropské i vnitrostátní úrovni, a to sjednoceným, jednotným a účinným způsobem.

Úřad OLAF bude i nadále odpovědný za správní šetření nesrovnalostí podvodného i nepodvodného charakteru ovlivňující finanční zájmy EU. Jeho mandát a pravomoci týkající se podvodů v oblasti DPH jdou tedy nad rámec případů označených jako nejzávažnější v čl. 2 odst. 2 směrnice (EU) 2017/1371. Jelikož ne všechny členské státy budou do úřadu EPPO zapojeny, bude navíc úřad OLAF stejným způsobem pokračovat ve svých správních šetřeních ve vztahu k nezúčastněným členským státům jako v současné době. Úřady EPPO a OLAF budou v zúčastněných členských státech v oblastech spadajících do působnosti úřadu EPPO úzce spolupracovat a zaměří se na zajišťování doplňkovosti svých mandátů a předcházení zdvojení vynaloženého úsilí. V souvislosti s tímto může úřad OLAF poskytnout úřadu EPPO podporu při vyšetřování případů podvodu v oblasti DPH.

Evropský úřad pro boj proti podvodům může rovněž usnadnit a koordinovat vyšetřování podvodů v oblasti DPH s využitím interdisciplinárního přístupu a poskytovat analýzy a hlášení. Za tímto účelem by měly členské státy sdělovat úřadu OLAF informace o trestné činnosti v oblasti DPH, pokud to v souvislosti s výkonem jeho mandátu uznají za vhodné.

Aktualizace podmínek výměny informací a výkon prováděcích pravomocí Komisí

Kapitola XV, která stanoví podmínky výměny informací, by byla změněna tak, aby zohlednila nový právní základ pro ochranu osobních údajů: nařízení (EU) 2016/679.

Kapitolu XVI obsahující obecná a závěrečná ustanovení je třeba aktualizovat novým právním základem pro kontroly členských států zaměřené na výkon prováděcích pravomocí Komisí: nařízení (EU) 182/2011.

Opatření použitelná od 1. ledna 2020

Sdílení celních režimů č. 42 a 63 a údajů o registraci vozidel s daňovými orgány

Kapitola V se zabývá uchováváním a výměnou informací o osobách povinných k dani a transakcích. Pozměnění této kapitoly by umožnilo výměnu údajů o celních dovozech osvobozených od DPH a o registraci vozidel.

První nový soubor údajů by byl vyměňován za účelem boje proti zneužívání systému DPH při dovozu zboží osvobozeného od DPH (celní režimy č. 42 a 63), které má být dodáno do jiného členského státu, ale bylo přesměrováno na černý trh. Slabou stránkou těchto režimů je, že i přes nebezpečí rychlého podvodu může celý proces kontroly trvat dlouhou dobu. Daňové orgány členských států dovozu a místa určení musí před provedením kontrol čekat na souhrnné hlášení dovozce, které často není předloženo.

Tímto návrhem by mohly být příslušné informace týkající se celních režimů č. 42 a 63 podané elektronicky s celním prohlášením (např. identifikační čísla pro účely DPH, hodnota dováženého zboží, druh zboží atd.) sdíleny mezi členským státem dovozu a daňovými orgány v členském státě určení. Daňové orgány v obou zemích by proto mohly tyto informace porovnat s informacemi, které uvedl dovozce ve svém souhrnném hlášení a v přiznání k DPH, a které uvedl příjemce ve svém přiznání k DPH. Zjistí-li navíc členský stát určení, že bylo platné identifikační číslo pro účely DPH zákazníka zpronevěřeno dovozcem, mohl by bezprostředně informovat členský stát dovozu, aby dovozce zkontroloval. Porovnáváním celních informací se souhrnnými hlášeními DPH by mohly daňové orgány v okamžiku dovozu odhalit případy podhodnocení, jejichž cílem je vyhnout se placení cla. Rozšířený přístup k údajům by mohl být, pokud jde o dodávky uvnitř Unie, poskytnut úředníkům Eurofiscu.

Změna článku 21 by rovněž stanovila, že by celním orgánům odpovědným za kontrolu podmínek pro osvobození od DPH v rámci celních režimů č. 42 a 63 měl být udělen automatický přístup do systému výměny informací o DPH (VIES), aby mohli ověřovat platnost identifikačních čísel pro účely DPH. To je jednou z podmínek pro udělování osvobození od DPH v okamžiku dovozu a automatické kontroly na hranicích by byly pro tyto druhy podvodu dostatečně odrazující.

Druhý nový soubor údajů, které mají být vyměněny, by byl využíván úředníky Eurofiscu při boji proti přeshraničním podvodům týkajícím se prodeje ojetých osobních automobilů. Umožní jim především rychle zjišťovat, kdo a kde se podvodných transakcí dopustil. V praxi by byl tento přístup poskytován prostřednictvím platformy EUCARIS²⁵, jejímž prostřednictvím již automatizovaná výměna informací o registraci vozidel probíhá.

Opatření použitelná ode dne 1. července 2021

Dodávají-li osoby povinné k dani usazené v jednom členském státě zboží nebo poskytují-li služby zákazníkům usazeným na území jiného členského státu, stále více se na ně vztahují povinnosti tohoto jiného členského státu. To je často dáno technologickým vývojem. Aby bylo u těchto přeshraničních transakcí zajištěno správné uplatňování DPH, měl by být mechanismus stanovený v článku 32, v rámci kterého jsou informace osobám povinným k dani sdělovány, rozšířen o další informace, zejména o sazby a opatření zaměřené na malé podniky.

²⁵ Evropský informační systém vozidel a řidičských oprávnění (EUCARIS) byl spuštěn v roce 1994, aby umožnil vnitrostátním registračním orgánům spolupracovat v boji proti mezinárodní trestné činnosti týkající se vozidel a „cestování za řidičskými průkazy“ prostřednictvím výměny informací o registraci vozidel a řidičských průkazech. Systém vyvinutý a provozovaný v rámci spolupráce EUCARIS nyní využívají všechny členské státy EU.

Pozměněný návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce v oblasti daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,
v souladu se zvláštním legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) ~~Ve svém akčním plánu³ v oblasti DPH Komise oznámila svůj záměr předložit návrh, který stanoví principy pro zavedení konečného systému DPH pro přeshraniční obchodování mezi podniky mezi členskými státy. Rada ve svých závěrech ze dne 8. listopadu 2016⁴ vyzvala Komisi, aby zatím provedla určitá zlepšení pravidel Unie pro DPH u přeshraničních plnění.~~
- (2) ~~Koncept certifikované osoby povinné k dani je jedním ze základních prvků nového konečného systému DPH pro obchod uvnitř Unie, který bude navíc využit pro určitá zjednodušující opatření v rámci stávajícího systému DPH. Koncept certifikované osoby povinné k dani by měl umožnit prokázat, že určitou osobu povinnou k dani lze považovat za spolehlivého daňového poplatníka v rámci Unie.~~
- (3) ~~Určitá pravidla stanovená směrnicí 2006/112/ES⁵ pro plnění považovaná za riziková z hlediska možnosti podvodu by se měla použít pouze v případě účasti certifikovaných osob povinných k dani. Je proto nezbytné, aby bylo možné ověřit status osoby povinné k dani jako certifikované osoby povinné k dani elektronickými prostředky, aby bylo zaručeno, že se zmíněná pravidla mohou použít.~~
- (4) ~~V první fázi zavádění konečného systému DPH podle návrhu akčního plánu v oblasti DPH by se u dodání zboží uvnitř Unie měl v případě, že je pořizovatel zboží~~

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH — Směrem k jednotné oblasti DPH v EU — Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148 final ze dne 7. dubna 2016).

⁴ Závěry Rady ze dne 8. listopadu 2016 o zlepšení stávajících pravidel EU v oblasti DPH týkajících se přeshraničních plnění (č. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023 ze dne 9. listopadu 2016).

⁵ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

certifikovanou osobou povinnou k dani, použít postup přenesení daňové povinnosti. Je proto nezbytné, aby osoba povinná k dani uskutečňující dodání zboží uvnitř Unie věděla, zda byl jejímu zákazníkovi přiznán status certifikované osoby povinné k dani, či nikoliv. Vzhledem k praktické podobnosti se současným osvobozením od daně u dodání zboží uvnitř Společenství a aby se zamezilo zbytečným nákladům nebo zátěži, by se měl využívat stávající systém výměny informací o DPH (VIES), do něhož by měly být údaje týkající se statusu certifikované osoby povinné k dani začleněny.

- (5) S cílem poskytovat informace o statusu osob povinných k dani v členských státech jako certifikovaných osob povinných k dani by členské státy měly zaznamenávat a uchovávat v elektronickém systému aktualizované údaje o statusu osob povinných k dani jako certifikovaných osob povinných k dani. Daňové orgány členských států by poté měly umožnit daňovým orgánům jiných členských států automatický přístup k těmto údajům a měly by být schopny na žádost osob uvedených v čl. 31 odst. 1 nařízení Rady (EU) č. 904/2010⁶ elektronickými prostředky potvrdit status jakékoliv osoby povinné k dani jako certifikované osoby povinné k dani, je-li tento status relevantní pro účely plnění uvedených ve zmíněném článku.
- (6) Vzhledem k tomu, že ustanovení tohoto nařízení jsou důsledkem změn zavedených směrnicí Rady [...] 15/EU⁷, mělo by se toto nařízení použít od data použitelnosti uvedených změn.
- (1) Současný systém zdanění obchodu mezi členskými státy vychází z přechodného režimu zavedeného v roce 1993, který se v souvislosti s velmi složitým systémem daně z přidané hodnoty (DPH) staly zastaralým a náchylným k podvodům. Komise předložila návrh³, který stanoví zásady konečného systému DPH pro přeshraniční obchod mezi podniky mezi členskými státy, založený na zdanění přeshraničních dodávek v členském státě určení. Jelikož by úplné zavedení konečného systému DPH pro obchod uvnitř Unie mohlo trvat několik let, je pro účely boje proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH účinnějším a rychlejším způsobem nezbytné přijmout krátkodobá opatření. Zlepšení a zjednodušení nástrojů správní spolupráce, zejména Eurofiscu, má rovněž obecný význam v boji proti podvodům v oblasti DPH a posiluje důvěru mezi daňovými orgány před zavedením konečného systému DPH.**
- (2) Provádění správních šetření je k potírání podvodů v oblasti DPH často nezbytné, zejména pokud není osoba povinná k dani usazena v členských státech, kde je daň splatná. Aby se zajistil řádný výběr DPH a aby se zamezilo přijetí dvojích opatření a administrativní zátěži pro daňové orgány a podniky, domnívají-li se alespoň dva členské státy, že je nezbytné provést správní šetření částek přiznaných osobou povinnou k dani, která není na jejich území usazena, avšak je zde povinná k dani, měl by členský stát, v němž je osoba povinná k dani usazena, provést šetření a dožadující členské státy by měly danému členskému státu aktivně při šetření poskytovat svou pomoc.**

⁶ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁷ Směrnice Rady [...] /EU ze dne [...], kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy (Úř. věst. L [...]).

³ COM(2017) 569 final ze dne 4. října 2017.

- (3) Sdělování informací bez předchozí žádosti příslušným orgánům jiných členských států v souladu s nařízením Rady (EU) č. 904/2010⁴ by mělo být co nejjednodušší a nejúčinnější. Je proto nezbytné umožnit příslušným orgánům sdělovat informace jinými způsoby než prostřednictvím vzorových formulářů, považují-li to pro tento účel za nezbytné.
- (4) Koncept certifikované osoby povinné k dani je jedním ze základních prvků tohoto návrhu konečného systému DPH, který bude rovněž využit pro určitá zjednodušující opatření v rámci stávajícího systému DPH. Koncept certifikované osoby povinné k dani by měl umožnit prokázat, že určitou osobu povinnou k dani lze považovat za spolehlivého daňového poplatníka v rámci Unie.
- (5) Určitá pravidla stanovená směrnicí 2006/112/ES⁵ pro transakce, u nichž existuje zvýšené riziko podvodů, lze použít pouze v případě, že se jedná o certifikované osoby povinné k dani. Je tedy nezbytné, aby mohl být status certifikované osoby podléhající dani ověřen elektronickými prostředky, aby bylo zaručeno, že lze tato pravidla uplatnit.
- (6) V rámci prvního kroku k vytvoření konečného systému DPH, navrženého ve sdělení Komise o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí⁶, se na dodávky zboží uvnitř Unie uplatní přenesení daňové povinnosti, kdy je osoba nabývající zboží certifikovanou osobou povinnou k dani. Je proto nezbytné, aby osoby povinné k dani dodávající zboží uvnitř Unie měly informaci o tom, zda byl jejich zákazníkům přiznán status certifikované osoby povinné k dani. Vzhledem k praktické podobnosti se stávajícím systémem osvobození dodávek zboží uvnitř Společenství od DPH a za účelem zamezení nadbytečným nákladům nebo zátěží by měl systém výměny informací o DPH (VIES) poskytovat informace o statusu certifikované osoby povinné k dani.
- (7) Za účelem poskytnutí informací o statusu certifikované osoby povinné k dani v členském státě by měly členské státy v elektronickém systému evidovat a uchovávat aktuální údaje o statusech osob povinných k dani, jimž byl příslušným orgánem v tomto členském státě přiznán status certifikované osoby povinné k dani. Daňové orgány v členském státě by k těmto informacím následně měly daňovým orgánům v jiných členských státech poskytovat automatizovaný přístup. Na žádost určitých osob uvedených v nařízení (EU) č. 904/2010 by rovněž měly být schopny elektronickou cestou status certifikované osoby povinné k dani potvrdit, je-li tento status pro dané transakce relevantní.
- (8) Osvobození dovozu zboží od DPH stanovené v čl. 143 odst. 2 směrnice 2006/112/ES („celní režim č. 42“) je často zneužíváno a zboží je přesměrováváno na černý trh, aniž by byla DPH zaplacená. Je proto nezbytné, aby měli celní úředníci při kontrole splnění požadavků na udělení osvobození přístup do rejstříku identifikačních čísel pro účely DPH. Informace shromážděné celními orgány v rámci tohoto režimu by rovněž měly být zpřístupněny příslušným

⁴ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁵ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁶ COM(2016) 148 final ze dne 7. dubna 2016.

orgánům členského státu, v němž se má uskutečnit následné pořízení zboží uvnitř Společenství.

- (9) Za účelem boje proti podvodům vyplývajícím z dvojího systému DPH vztahujícího se na osobní automobily by měli mít kontaktní úředníci Eurofiscu automatizovaným způsobem přístup k údajům o registraci vozidel. Umožnil by jim rychle zjišťovat, kdo a kde se dopustil podvodných transakcí. Tento přístup by měl být zajištěn prostřednictvím softwarové aplikace Evropský informační systém vozidel a řidičských oprávnění (EUCARIS), jejíž používání je pro členské státy podle rozhodnutí Rady 2008/615/SVV⁷ a rozhodnutí Rady 2008/616/SVV⁸, pokud jde o údaje o registraci vozidel, povinné.
- (10) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení týkajících se automatizovaného přístupu k informacím shromážděným celními orgány a k údajům o registraci vozidel, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁹.
- (11) Za účelem zajištění účinné a účelné kontroly DPH u přeshraničních transakcí stanoví nařízení (EU) č. 904/2010 přítomnost úředníků v prostorách správních orgánů a jejich účast při správních šetřeních v jiných členských státech. V zájmu posílení způsobilosti daňových orgánů kontrolovat přeshraniční dodávky by měly být zavedeny společné audity umožňující úředníkům ze dvou nebo více členských států zřídit jednotný auditorský tým a aktivně se účastnit společného správního šetření.
- (12) Dodávají-li osoby povinné k dani usazené v jednom členském státě zboží nebo poskytují-li služby zákazníkům usazeným v jiném členském státě, stále více se na ně vztahují povinnosti tohoto jiného členského státu. To je často dáno technologickým vývojem. Aby bylo u těchto přeshraničních transakcí zajištěno správné uplatňování DPH, měl by být mechanismus, v rámci kterého jsou informace osobám povinným k dani sdělovány, rozšířen o další informace, zejména o sazby a opatření zaměřené na malé podniky.
- (13) Aby bylo možné bojovat proti nejzávažnějším systémům přeshraničních podvodů, je nezbytné vymežit a posílit správu, úkoly a fungování Eurofiscu. Kontaktní úředníci Eurofiscu by měli mít rychlý přístup ke všem nezbytným informacím, měli by si je vyměňovat, zpracovávat a analyzovat a měli by koordinovat veškerá následná opatření. Je rovněž nezbytné posílit spolupráci s ostatními orgány zapojenými do boje proti podvodům v oblasti DPH na úrovni Unie, zejména prostřednictvím výměny cílených informací s Europolem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům. Kontaktní úředníci Eurofiscu by měli být schopni informace a hlášení sdílet s Europolem a Evropským úřadem pro boj proti podvodům spontánně nebo na základě žádosti. To by kontaktním úředníkům Eurofiscu za účelem odhalování pachatelů podvodů v oblasti DPH

⁷ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁸ Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

umožnilo přijímat informace a hlášení, které mají k dispozici Europol a Evropský úřad pro boj proti podvodům.

- (14) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení týkajících se Eurofiscu, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.
- (15) Způsob předávání žádostí o vrácení DPH – podle článku 5 směrnice Rady 2008/9/ES¹⁰ umožňuje snížit administrativní zátěž příslušných orgánů při vymáhání nezaplacených daňových pohledávek v členském státě usazení.
- (16) Za účelem ochrany finančních zájmů Unie před závažnými přeshraničními podvody v oblasti DPH by měly členské státy zapojené do Úřadu evropského veřejného žalobce tomuto úřadu sdělit, a to i prostřednictvím kontaktních úředníků Eurofiscu, informace o nejzávažnějších trestných činech v oblasti DPH uvedených v čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371¹¹.
- (17) Členské státy by měly rovněž Evropskému úřadu pro boj proti podvodům sdělit informace o trestných činech směřujících proti společnému systému DPH, pokud to uznají za vhodné. To by umožnilo Evropskému úřadu pro boj proti podvodům splnit jeho mandát k provádění správních šetření podvodů, korupce a jiných protiprávních činů, ohrožujících finanční zájmy Unie, a poskytovat členským státům pomoc za účelem koordinace jejich opatření na ochranu finančních zájmů Unie proti podvodům.
- (18) Komise může mít přístup k informacím, které byly sděleny nebo shromážděny podle nařízení (EU) č. 904/2010 pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči o elektronické systémy a jejich údržbu a rozvoj, které jsou zajišťovány Komisí a pro účely tohoto nařízení využívány členskými státy.
- (19) Pro účely tohoto nařízení je vhodné omezit některá práva a povinnosti stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹², aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení. Tato omezení jsou nezbytná a přiměřená s přihlédnutím k potenciálním ztrátám příjmů pro členské státy a k zásadnímu významu zpřístupnění informací za účelem účinného boje proti podvodům.
- (20) Směrnice 2006/112/ES stanoví pravidla pro transakce, která se použijí pouze v případě, že se jedná o certifikované osoby povinné k dani a nové předpisy o sazbách a pro malé podniky. Je proto nezbytné odložit uplatňování opatření tohoto nařízení týkajících se statusu certifikované osoby povinné k dani a informací, které mají být osobám povinným k dani, pokud jde o sazby a zvláštní pravidla pro malé podniky, poskytovány, a to až do doby, než budou tato pravidla uplatňována. Jelikož bude provádění ustanovení

¹⁰ Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě (Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 23).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

o automatizovaném přístupu k informacím shromážděným celními orgány a údajům o registraci vozidel vyžadovat nový technologický vývoj, je nezbytné jejich uplatňování odložit, aby měly členské státy a Komise k provedení tohoto vývoje dostatek časového prostoru.

(21) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zlepšit nástroje spolupráce mezi členskými státy a potírat přeshraniční podvody v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(22) ~~(7)~~ Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 904/2010

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

(1) Článek 7 se mění takto:

(a) odstavec 3 se zrušuje;

(b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4. Žádost podle odstavce 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Dožádaný orgán provádí správní šetření ve spolupráci s dožadujícím orgánem. Mohou být využity nástroje a postupy uvedené v člancích 28 až 30 tohoto nařízení. Pokud se dožádaný orgán domnívá, že správní šetření není nutné, sdělí dožadujícímu orgánu neprodleně důvody tohoto postoje.

Aniž je dotčen první pododstavec, lze šetření částek přiznaných osobou povinnou k dani usazenou v členském státě dožádaného orgánu, které jsou zdanitelné v členském státě dožadujícího orgánu, odmítnout provést pouze:

a) z důvodů stanovených v čl. 54 odst. 1 na základě posouzení dožádaným orgánem v souladu s prohlášením o osvědčených postupech, které se týká spolupůsobení tohoto odstavce s čl. 54 odst. 1 a které bude přijato postupem podle čl. 58 odst. 2;

b) z důvodů stanovených v čl. 54 odst. 2, 3 a 4;

c) z toho důvodu, že dožádaný orgán již dožadujícímu orgánu poskytl informace o téže osobě povinné k dani na základě správního šetření provedeného před méně než dvěma roky.

Odmítne-li dožádaný orgán provést správní šetření podle druhého pododstavce z důvodů stanovených v písmenech a) a b), poskytne dožadujícímu orgánu přesto údaje o datu uskutečnění a hodnotě všech příslušných dodání zboží nebo poskytnutí služby, jež osoba povinná k dani

uskutečnila v členském státě dožadujícího orgánu během uplynulých dvou let.

Pokud se příslušné orgány alespoň dvou členských států domnívají, že je na místě provést správní šetření, dožádaný orgán nesmí provedení toto šetření odmítnout. Členské státy zajistí, aby byla mezi dožadujícími orgány a dožádaným orgánem zavedena opatření, podle nichž se úředníci pověřeni dožadujícími orgány budou účastnit správních šetření prováděných na území dožádaného orgánu za účelem shromažďování informací uvedených v druhém pododstavci. Tato správní šetření provádějí společně úředníci dožádaných a dožadujících orgánů. Úředníci dožadujících orgánů vykonávají stejné kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu. Úředníci dožadujících orgánů mají výhradně pro účely prováděného správního šetření přístup do týchž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu.“

(2) V článku 13 se odstavce 3 nahrazuje tímto:

„3. Informace jsou sdělovány prostřednictvím vzorových formulářů nebo jinými prostředky, které příslušné orgány považují za vhodné. Komise vzorové formuláře přijme prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

(1) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

1. Každý členský stát uchovává v elektronickém systému tyto údaje:

- a) informace shromažďované na základě hlavy XI kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES;
- b) údaje o totožnosti, činnosti, právní formě a adresy osob, jimž přidělil identifikační číslo pro účely DPH, které byly shromážděny na základě článku 213 směrnice 2006/112/ES, a dále datum přidělení tohoto čísla;
- e) údaje o identifikačních číslech pro účely DPH, která přidělil a která pozbyla platnosti, a data, kdy tato čísla pozbyla platnosti;
- d) údaje shromažďované na základě článků 360, 361, 364 a 365 směrnice 2006/112/ES a ode dne 1. ledna 2015 též údaje shromažďované na základě článků 369c, 369f a 369g uvedené směrnice;
- e) údaje týkající se statusu certifikované osoby povinné k dani podle článku 13a směrnice 2006/112/ES a datum, kdy byl tento status přiznán, odmítnut a odejmut.

2. Technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k údajům zmíněným v tomto článku v odst. 1 písm. b), c), d) a e) se přijímají postupem podle čl. 58 odst. 2.“

(3) Článek 17 se mění takto:

(a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) údaje týkající se statusu certifikované osoby povinné k dani podle článku 13a směrnice 2006/112/ES a datum, kdy byl tento status přiznán, odmítnut a odejmut;“;

(b) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno f), které zní:

„f) informace, které shromažďuje podle čl. 143 odst. 2 písm. a) a b) směrnice 2006/112/ES, včetně země původu, země určení, kódu zboží, měny, celkové částky, směnného kurzu, cen jednotlivých položek a čisté hmotnosti.“;

(c) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odst. 1 písm. b) až e) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

(d) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odst. 1 písm. b) až e) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

(e) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Komise stanoví v prováděcích aktech přesné kategorie informací uvedených v odst. 1 písm. f) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

(4) Článek 21 se mění takto:

(a) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a Každý členský stát poskytne svým úředníkům, kteří kontrolují požadavky stanovené v čl. 143 odst. 2 směrnice 2006/112/ES, přístup k informacím uvedeným v čl. 17 odst. 1 písm. b) a c) toto nařízení, k nimž je jinými členskými státy poskytován automatizovaný přístup.“;

(b) v odstavci 2 se písmeno e) mění takto:

i) bod i) a ii) nahrazují tímto:

„i) přístup je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu, nebo má-li odhalit či zjistit pachatele podvodu;

ii) přístup je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.“;

ii) bod iii) se zrušuje;

(c) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud jde o informace uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. f), musí být přístupné alespoň tyto informace:

a) identifikační čísla pro účely DPH přidělená členským státem, který dostává informace;

b) identifikační čísla pro účely DPH dovozce nebo jeho daňového zástupce, který zboží dodává osobám s identifikačním číslem pro účely DPH uvedeným v písmenu a);

c) země původu, země určení, kód zboží, měna, celková částka, směnný kurz, cena jednotlivých položek a čistá hmotnost dováženého zboží s následným dodáním zboží uvnitř Společenství od každé osoby uvedené v písmenu b) každé osobě, která má identifikační číslo pro účely DPH uvedené v písmenu a);

d) země původu, země určení, kód zboží, měna, celková částka, směnný kurz, cena jednotlivých položek a čistá hmotnost dováženého zboží s následným dodáním zboží uvnitř Společenství od každé osoby uvedené v písmenu b) každé osobě, která má identifikační číslo pro účely DPH vydané jiným členským státem za těchto podmínek:

i) přístup je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu, nebo má-li odhalit či zjistit pachatele podvodu;

ii) přístup je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.

Hodnoty podle písm. c) a d) se vyjadřují v měně členského státu, který poskytl informace, a vztahují se ke každému jednotlivému předloženému správnímu dokumentu.“;

(d) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. Komise stanoví v prováděcích aktech praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odst. 2 písm. e) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

(e) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Komise stanoví v prováděcích aktech praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odst. 2 písm. e) a odst. 2a písm. d) tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“;

(5) Vkládá se nový článek 21a, který zní:

‘Článek 21a

1. Každý členský stát poskytne příslušnému orgánu kteréhokoli jiného členského státu automatizovaný přístup k těmto informacím týkajícím se vnitrostátních registrací vozidel:

a) údajům o vozidlech;

b) údajům týkajícím se majitelů a držitelů vozidla, na jejichž jméno je vozidlo registrováno, stanoveným v právních předpisech členského státu týkajících se registrace.

2. Přístup k informacím uvedeným v odstavci 1 se poskytne za těchto podmínek:

i) přístup je poskytován v souvislosti s vyšetřováním podezření z podvodu, nebo má-li odhalit či zjistit pachatele podvodu;

ii) přístup je poskytován prostřednictvím kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který má osobní uživatelskou identifikaci pro elektronické systémy umožňující přístup k těmto informacím.

3. Komise stanoví v prováděcích aktech přesné kategorie informací a technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odstavci 1 tohoto článku a praktická opatření týkající se podmínek uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

(6) **V článku 24 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:**

„Členské státy odpovídají za veškerý vývoj svých systémů, který je nezbytný pro umožnění výměny informací za využití sítě CCN/CSI nebo jakékoli jiné obdobné sítě využívané pro stejné účely.“;

(7) **Název KAPITOLY VII se nahrazuje tímto:**

„PŘÍTOMNOST V PROSTORÁCH SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ A ÚČAST NA SPRÁVNÍCH ŠETŘENÍCH A SPOLEČNÉ AUDITY“

(8) **Článek 28 se mění takto:**

(a) **vkládá se nový odstavec 2a, který zní:**

„2a. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem se mohou úředníci zmocnění dožadujícím orgánem účastnit v souvislosti se shromažďováním a výměnou informací podle článku 1 správních šetření prováděných na území dožádaného členského státu. Tato správní šetření provádějí společně úředníci dožádaných a dožadujících orgánů. Úředníci dožadujícího orgánu vykonávají stejné kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu. Úředníci dožadujících orgánů mají výhradně pro účely prováděného správního šetření přístup do těchto prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou oba orgány vypracovat společnou zprávu o auditu.“

(b) **odstavec 3 se nahrazuje tímto:**

„3. Úředníci dožadujícího orgánu, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavci 1, 2 a 2a, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední postavení.“

(9) ~~(2)~~ **Odstavec 1V článku 31 se odstavec 1 nahrazuje tímto:**

„1. Příslušné orgány každého členského státu zajistí, aby osobám podílejícím se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uvnitř Společenství a neusazeným osobám povinným k dani poskytujícím telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, zejména služby uvedené v příloze II směrnice 2006/112/ES, bylo umožněno získat pro potřeby těchto plnění elektronickými prostředky potvrzení o platnosti identifikačního čísla pro účely DPH jakékoli blíže určené osoby, jakož i odpovídajícího jména a adresy. Příslušné orgány každého členského státu rovněž zajistí, aby bylo možné elektronickými prostředky ověřit, zda je určitá osoba certifikovanou osobou povinnou k dani podle článku 13a směrnice 2006/112/ES, je-li takový daňový status relevantní pro účely uvedeného článku. Tyto informace musí odpovídat údajům podle článku 17 tohoto nařízení.“

(10) V článku 32 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy zveřejní na svých internetových stránkách podrobnosti o předpisech každého členského státu, které provádějí hlavu VIII kapitolu 2 článek 167a, hlavu XI kapitolu 3 a hlavu XII kapitolu 1 směrnice 2006/112/ES.“

(11) Článek 33 se mění takto:

(a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. S cílem podpořit a usnadnit mnohostrannou spolupráci při boji proti podvodům v oblasti DPH se touto kapitolou zřizuje síť pro rychlou výměnu, zpracování a analýzu cílených informací mezi členskými státy a koordinaci všech následných opatření („Eurofisc“).“;

(b) odstavec 2 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) provádějí a koordinují rychlou mnohostrannou výměnu a společné zpracování a analýzu cílených informací v tematických okruzích, v jejichž rámci Eurofisc vyvíjí činnost („pracovní oblasti Eurofiscu“);

c) koordinují práci kontaktních úředníků Eurofiscu podle čl. 36 odst. 1 zúčastněných členských států při reakci na obdržená varování a hlášení“;

ii) doplňuje se nové písmeno d), které zní:

„d) koordinují správní šetření prováděná zúčastněnými členskými státy u osob podezřelých z podvodů a pachatelů podvodů zjištěných kontaktními úředníky Eurofiscu podle čl. 36 odst. 1.“

(12) V článku 34 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy, které se rozhodly účastnit se některé pracovní oblasti Eurofiscu, se aktivně účastní mnohostranné výměny a společného zpracování a analýzy cílených informací mezi všemi zúčastněnými členskými státy a koordinace všech následných opatření.“

(13) Článek 35 se nahrazuje tímto:

„Článek 35

Komise poskytuje Eurofiscu technickou a logistickou podporu. Komise nemá přístup k informacím uvedeným v článku 1, které mohou být prostřednictvím Eurofiscu vyměňovány, s výjimkou okolností uvedených v čl. 55 odst. 2.“

(14) Článek 36 se mění takto:

(a) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Kontaktní úředníci členských států určí z kontaktních úředníků Eurofiscu na omezenou dobu předsedu Eurofiscu.

Kontaktní úředníci členských států:

a) schvalují vytvoření a ukončení pracovní oblasti Eurofiscu;

b) prověřují veškeré záležitosti týkající se provozního fungování Eurofiscu;

c) přinejmenším jednou ročně posuzují účinnost a účelnost fungování činností Eurofiscu;

d) schvalují výroční zprávu uvedenou v článku 37.

Předseda Eurofiscu zajistí řádné fungování Eurofiscu.“;

(b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Kontaktní úředníci členských států účastnících se činnosti v určité pracovní oblasti Eurofiscu („zúčastnění kontaktní úředníci Eurofiscu“) určí ze svého středu na omezenou dobu koordinátora pracovní oblasti Eurofiscu.

Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu:

a) shromažďují informace získané od zúčastněných kontaktních úředníků Eurofiscu, schválené účastníky dané pracovní oblasti, a zpřístupňují všechny informace ostatním zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu; tyto informace se vyměňují v elektronické podobě;

b) zajišťují, že informace získané od zúčastněných kontaktních úředníků Eurofiscu jsou zpracovávány a analyzovány společně s příslušnými cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení, jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, a zpřístupňují výsledky všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu;

c) poskytují zpětnou vazbu všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu;

d) předkládají kontaktním úředníkům členských států výroční zprávu o činnostech v dané pracovní oblasti.“;

(c) doplňují se odstavce 3, 4 a 5, které znějí:

„3. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu mohou po dohodě s účastníky dané pracovní oblasti z vlastního podnětu nebo na žádost sdělovat některé shromážděné a zpracované informace Europolu a Evropskému úřadu pro boj proti podvodům („OLAF“).

4. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu zpřístupní informace obdržené od Europolu a úřadu OLAF ostatním zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu; tyto informace se vyměňují v elektronické podobě.

5. Koordinátoři pracovní oblasti Eurofiscu rovněž zajišťují, aby byly informace získané od Europolu a úřadu OLAF zpracovávány a analyzovány společně s příslušnými cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení, jak se na tom dohodli účastníci dané pracovní oblasti, a zpřístupňují výsledky všem zúčastněným kontaktním úředníkům Eurofiscu.“

(15) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Předseda Eurofiscu předloží výboru uvedenému v čl. 58 odst. 1 výroční zprávu o činnostech ve všech pracovních oblastech.

Komise stanoví v prováděcích aktech praktická a procesní opatření týkající se Eurofiscu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

- (16) V čl. 48 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Zjistí-li členský stát usazení, že osoba povinná k dani, která žádá o vrácení DPH podle článku 5 směrnice 2008/9/ES, má v tomto členském státě usazení nesporné povinnosti k DPH, může o těchto povinnostech informovat členský stát vrácení DPH tak, aby členský stát vrácení DPH požádal osobu povinnou k dani o souhlas s převodem vráceného DPH přímo členskému státu usazení za účelem odvodu zbývajících částky DPH. Jestliže osoba povinná k dani udělí s tímto převodem souhlas, převede členský stát vrácení DPH za osobu povinnou k dani předmětnou částku členskému státu usazení ve výši požadované k odvodu neuhrazené částky DPH. Členský stát usazení informuje osobu povinnou k dani ve lhůtě 15 dnů od přijetí převedené částky od členského státu vrácení DPH o tom, zda převedená částka odpovídá úplnému či částečnému splnění povinnosti k DPH.

Zjistí-li členský stát usazení, že osoba povinná k dani, která žádá o vrácení DPH podle článku 5 směrnice 2008/9/ES, má v tomto členském státě usazení sporné povinnosti k DPH, může o těchto povinnostech informovat členský stát vrácení DPH tak, aby členský stát vrácení DPH požádal osobu povinnou k dani o souhlas s převodem vráceného DPH přímo členskému státu usazení, aby vrácenou částku zadržel jakožto předběžné opatření. Jestliže osoba povinná k dani udělí s tímto převodem a zadržením souhlas, převede členský stát vrácení DPH za osobu povinnou k dani předmětnou částku členskému státu usazení ve výši požadované k zajištění úhrady sporné částky DPH. Členský stát usazení informuje osobu povinnou k dani o převodu a zadržení převáděné částky ve lhůtě 15 dnů od přijetí této částky od členského státu vrácení DPH. Převod částky členskému státu usazení je povolen pouze v případě, že je v tomto členském státě usazení zavedena účinná soudní kontrola, která umožňuje, aby soudy na žádost osoby povinné k dani v jakékoli fázi řízení rozhodly o uvolnění zadržené částky nebo její části.“

- (17) Název kapitoly XIII se nahrazuje tímto:

„VZTAHY S KOMISÍ A DALŠÍMI ORGÁNY, INSTITUCEMI, ÚŘADY A AGENTURAMI UNIE“

- (18) V článku 49 se doplňuje nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Členské státy, zapojené do Úřadu evropského veřejného žalobce, sdělí tomuto úřadu v souladu s článkem 24 nařízení Rady (EU) 2017/1939(*) veškeré dostupné informace o závažných trestných činech proti společnému systému DPH uvedených v čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371(**).

Členské státy mohou sdělovat Evropskému úřadu pro boj proti podvodům veškeré dostupné informace o trestných činech proti společnému systému DPH, aby mohl v souladu se svým mandátem zvážit vhodná opatření.“

(*) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

(19) Článek 55 se mění takto:

(a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Osoby pověřené Bezpečnostním akreditačním úřadem Komise mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči, údržbu a rozvoj elektronických systémů zřízených Komisí a využívaných členskými státy k provádění tohoto nařízení.“;

(b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Na veškeré uchovávání, zpracování a výměnu údajů podle tohoto nařízení se vztahují ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679(*). Pro účely správného uplatňování tohoto nařízení však členské státy omezí rozsah povinností a práv uvedených v člácích 12 až 22 a člácích 5 a 34 nařízení (EU) 2016/679 v míře nezbytné pro ochranu zájmů stanovených v čl. 23 odst. 1 písm. e) uvedeného nařízení. Zpracování a uchovávání informací uvedených v tomto nařízení se provádí pouze pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 tohoto nařízení a doba uchovávání těchto informací je omezena v rozsahu nezbytném k dosažení těchto cílů.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(20) V článku 58 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011(*).“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(21) Příloha I se zrušuje.

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

~~Použije se ode dne 1. ledna 2019.~~

Ustanovení čl. 1 odst. 3 písm. a) a c) a čl. 1 odst. 9 se použijí ode dne 1. ledna 2019.

Ustanovení čl. 1 odst. 3 písm. b), d) a e), čl. 1 odst. 4 písm. a), c) a e) a čl. 1 odst. 5 se použijí ode dne 1. ledna 2020.

Ustanovení čl. 1 odst. 10 se použije ode dne 1. července 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*